

efter en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret kun får betydning i relation til sikringsakt og realisation. I relation til omstødelse vil man således fortsat se på aftalens reelle indhold.

For dematerialiserede værdipapirers vedkommende er sikringsakten efter dansk ret ved såvel overdragelse til eje som overdragelse til sikkerhed registrering. Kvalifikation af aftaler om overdragelser af dematerialiserede værdipapirer har derfor ikke i praksis givet anledning til større problemer i relation til valg af sikringsakt.

Den foreslåede § 58 k gælder kun overdragelse af ejendomsret i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse og ændrer således ikke retsstillingen vedrørende aftaler om overdragelse af løsøre og pantebreve i fast ejendom. Pantebreve er værdipapirer, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 11, men omfattes ikke af reglerne om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, jf. den foreslåede § 58 f. Ved overdragelse af pantebreve i fast ejendom er det således fortsat aftalens reelle indhold, der er afgørende for, om sikringsakten ved pantsætning (rådhedsberøvelse) skal iagttages, for at der opnås beskyttelse mod overdragerens kreditorer.

Oprettelse af aftaler om overdragelse til eje har tilføjede betydning for realisationen af sikkerheden i tilfælde af misligholdelse eller anden fyldestgørelsesgrund. Da ejendomsretten til sikkerheden allerede er overgået til sikkerhedshaver på tidspunktet, hvor sikkerheden blev stillet, er det ikke nødvendigt at foretage realisation ved salg. Sikkerhedshaver kan derfor vælge blot at beholde de overdragne sikkerheder og modregne den sikrede fordring i sikkerhedernes værdi, jf. den foreslåede § 58 j. Adgangen til i tilfælde af misligholdelse at foretage realisation ved modregning forudsætter således ikke eksplicit aftale herom i aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse. Opgørelsen af sikkerhedernes værdi skal ske på forretningsmæssigt rimelige vilkår, jf. den foreslåede § 58 d.

Er der aftalt slutafregning, der omfatter sikkerhedsstillers krav på tilbagelevering af tilsvarende sikkerhed ved opfyldelse af den sikrede fordring, og opstår der en slutafregningsgrund, inden tilbagelevering er sket, konverteres tilbageleveringskravet til en fordring, der indgår i slutafregningen, jf. stk. 2.

Til § 58 l

Bestemmelsen gennemfører collateral-direktivets artikel 8, stk. 3, litra a, om sikkerhedsstillelse for gældsudvidelser, der skyldes markedsforårsagede ændringer i værdien af sikkerheder eller fordringer. Bestemmelsen dækker således kun øget kreditrisiko som

følge af for eksempel renteændringer og ændringer i kurser på værdipapirer og valuta, mens ændringer, der skyldes sikkerhedsstillers kreditværdighed, ikke er omfattet. For at undgå at sikkerhedsstillers kreditværdighed indirekte giver mulighed for yderligere sikkerhedsstillelse, kan sikkerhedsstillers egne aktier m.v. ikke anvendes som sikkerhed i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, jf. den foreslåede § 58 f, stk. 2.

Stk. 1 præciserer, at bestemmelsen alene omfatter ændringer, der er opstået efter indgåelsen af den aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, der forpligter sikkerhedsstiller til at stille sikkerhed for markedsforårsagede ændringer. Al sikkerhed for gæld, der eksisterer på tidspunktet for aftalens indgåelse, vil således kunne omstødes efter konkurslovens § 70, uanset om gælden er opstået som følge af aftale mellem parterne eller som følge af markedsbetingede ændringer i fordringers eller sikkerheders værdi. Det følger endvidere af bestemmelsen, at det ikke er en betingelse, at der er stillet sikkerhed ved fordringens opståen. Efterfølgende sikkerhed kan dog kun stilles for ændringerne i gældens størrelse.

Formålet med bestemmelsen er at give parterne i finansielle forhold mulighed for løbende at tilpasse værdien af stillede sikkerheder til gældens størrelse. Sikkerhedsstillelse for markedsbetingede ændringer i nettogældens størrelse kan ifølge sagens natur først ske, når størrelsen af ændringen kan konstateres, og gælden dermed er kommet til eksistens.

Det er sandsynligt, at sådan sikkerhedsstillelse efter gældende ret ville kunne omstødes efter den objektive omstødelsesregel i konkurslovens § 70. Man kan imidlertid anføre, at sikkerhedsstillelse for markedsbetingede ændringer, der er aftalt på forhånd, og som gennemføres, så snart man har kunnet konstatere, at betingelserne for, at der kan kræves sikkerhed, er opfyldt, er en ordinær disposition, der ikke bør omfattes af konkurslovens § 70. Der har i retspraksis været eksempler på, at man har undladt omstødelse af ordinære forøgelser af sikkerheden, selvom denne først blev stillet efter gældens stiftelse. Sager om aftaler, der udtrykkeligt har indeholdt bestemmelse om pligt til at stille sikkerhed, såfremt der indtrådte ændringer i de tidligere stillede sikkerheders eller fordringernes værdi, har dog ikke været forelagt domstolene.

Ifølge *stk. 2* kan sikkerhed efter *stk. 1* for markedsbetingede ændringer i gældens størrelse ikke omstødes efter konkurslovens § 70. Det er dog en forudsætning, at sikkerheden er stillet uden unødigt ophold efter, at sikkerhedshaver efter aftalen havde krav på at få sikkerheden stillet. Det afgørende er således ikke,